

1966-4

AFSENDER

Henning Christiansen

MODTAGER

Krogerup Højskole

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Generel kommentar:
Højskolens navn, Krogerup, fremgår ikke af brevet, men af et andet brev i HCs arkiv dateret d. 28. marts 1966, hvor aftalen bekræftes.

Arkivplacering:
HC arkiv Møn/HC breve 8

DOKUMENTINDHOLD

Optræden på Krogerup Højskole d. 1. april 1966

TRANSSKRIFTION

Kære Jørgen,

Je må indrømme at det havde været klogt med en forhåndsinformation om hvad der egentlig skulle foregå 1. april. Navnlig overfor et højskolepublikum der dels er umodent, dels er vant til at modtage via information. Uheldigt var det at du, som du selv siger, havde talt om en happenings funktion, som et udtalt ønske om at aktivisere publikum, forstået i den letbenede Jørgen Leth'ske betydning, nemlig folkefest og dermed råb og skrig, tju og bang, alskens påhit o.s.v.. når det er sagt må jeg også skitsere hvad vores forestilling egentlig gik ud på....

De syv udøvende havde fået til opgave hver at møde med en aktion af ca. 5 minutters varighed. 2 aktioner skulle foregå samtidig på scenen og hver aktion skulle gentages 3 gange dog således at der hver gang skiftes aktionspartner. Der skulle herved opstå sammenstød som kunne være visuelt meget interessante. Nu må man huske på at vi ikke er ude på at konkurrere med de professionelle skuespillere, vi havde i dette tilfælde kun scenen tilfælles manden på forhøjningen flyttede ovenikøbet 'skuespillerens scene' ud midt blandt publikum og overtog skuespillerens rolle(r) underspillede den så der kun blev en ordmasse, et parlando tilbage med lydlig relation til scenen bag ham, fuglekvidderet fra højtaleren og båndoptagerens middagskoncert isprængt rene gadelyde, kan og skal kun opfattes som en lydflade hvorpå aktionerne skal ses.

Aktionerne var måske ikke alle lige heldigt valgt men det er betingelserne (jævnfør udgangspunktet) men at de led meget under den almindelige hurlumhej fra salen er da klart.

Teatret er selvfølgelig belastet med den forestilling at det er stedet hvor det medrivende drama foregår, men så må man få publikum til at forstå at det er et andet sanseapparat som skal anvendes overfor det vi arbejdede på. Vi havde haft mere fornøjelse af et publikum som havde sat sit syns og høreapparat ind på at iagttage de forskydninger forestillingen bod på. Vort teater bygger ikke på illusionen, men på objektivitet, aktionerne er ikke fantastiske, de er hvad de er, hverken mere eller mindre, vi har en egen glæde ved at iagttage selv den jævne detalje og arbejder med linier rum farve og spillesystemer.

Nå, det er enhvers ret at forholde sig negativt til en sag, men jeg var nu alligevel glad for at vi fik gennemprøvet vort spillesystem, det peger for mig at se fremad mod endnu strammere former

Kære Jørgen,

Jeg må indrømme at det havde været klogt med en forhånds~~xxx~~ information om hvad der egentlig skulle foregå 1. april. Navnlig overfor et højskolepublikum der dels er umodent, dels er vant til at modtage via information. Uheldigt var det at du, som du selv siger, havde talt om en happenings funktion, som et udtalt ønske om at aktivisere publikum, forstået i den letbenede Jørgen Leth'ske betydning, nemlig folkefest og dermed råb og skrig, tju og bang, alskens påhit o.s.v.. Når det er sagt må jeg også skitsere hvad vores forestilling egentlig gik ud på....

De syv udøvende havde fået til opgave hver at møde med en aktion af ca. 5 minutters varighed. 2 aktioner skulle foregå samtidig på scenen og hver aktion skulle gentages 3 gange dog således at der hver gang skiftes aktionspartner. Der skulle herved opstå sammenstød som kunne være visuelt meget interessante. Nu må man huske på at vi ikke er ude på at konkurrere med de professionelle ~~teater~~ skuespillere, vi havde i dette tilfælde kun scenen tilfælles med den på forhøjningen flyttede ovenikøbet 'skuespillerens scene' ud midt blandt publikum og overtog skuespillerens rolle(r) underspilte den så der kun blev en ordmasse, et parlando tilbage med lydlig relation til scenen bag ham, fuglekvidderet fra højtaleren og båndoptagerens middagskoncert isprængt rene gadelyde, kan og skal kun opfattes som en lydflade hvorpå aktionerne skal ses.

Aktionerne var måske ikke alle lige heldigt valgt men det er betingelserne (jævnfør udgangspunktet) men at de led meget under den almindelige hurlumhej fra salen er da klart.

Teatret er selvfølgelig belastet med den forestilling at det er stedet hvor det medrivende drama foregår, men så må man få publikum til at forstå at det er et andet sansesystem som skal anvendes overfor det vi arbejdede på. Vi havde haft mere fornøjelse af et publikum som havde set sit syns og høresystem ind på at iagttage de forskydninger forestillingen bød på. Vort teater bygger ikke på illusionen, men på ~~en~~ objektivitet, aktionerne er ikke fantastiske, de er hvad de er, hverken mere eller mindre, vi har en egen glæde ved at iagttage ~~den~~ selv den jævne detalje og arbejder med linier rum farve og spillesystemer.

Nå, det er enhvers ret at forholde sig negativt til en sag, men jeg var nu alligevel glad for at vi fik gennemprøvet vort spillesystem, det peger for mig at se fremad mod endnu strammere former